

Sygn. akt III RC 7/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st. sekr. sąd. Barbara Salamondra

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2020 roku

sprawy z powództwa małoletniej B. J. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. K.

przeciwko D. J.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty płatne od D. J. na rzecz jego małoletniej córki B. J. ur. (...) ustalone ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi XIII Wydział Cywilny z/s w S. w sprawie XIII RC 352/08 z dnia 07.10.2008 r. z kwoty po 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie do kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka M. K. poczynając od dnia 05.02.2020 roku,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,
4. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 7/20

UZASADNIENIE

Powódka B. J. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową – matkę M. K. dnia 17 stycznia 2020 roku wniosła pozew o podwyższenie alimentów od pozwanego D. J. z kwoty po 350 zł do kwoty po 600 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że od chwili orzeczenia alimentów sytuacja materialna i finansowa powódki i jej matki uległy zmianie. Alimenty zasądzone na rzecz małoletniej B. J. nie wystarczają na wszystkie jej potrzeby, które są coraz większe, w tym na wyżywienie, odzież, potrzeby szkolne, leczenie. Od dnia 1 września 2019 roku powódka rozpoczęła naukę w szkole średniej w Ł., co wiąże się z koniecznością dojazdów. Istnieje konieczność leczenia i rehabilitacji w związku z urazem ortopedycznym małoletniej. Powódka jest pod opieką neurologa i korzysta z niepublicznej służby zdrowia, co wiąże się z wydatkami. Matka powódki nie pracuje. Poza powódką wychowuje dwoje dzieci z obecnego małżeństwa, w tym jedno niepełnosprawne. Opieka nad dzieckiem niepełnosprawnym uniemożliwia jej podjęcie pracy zarobkowej. Pozwany nie uczestniczy w wychowaniu małoletniej powódki, nie interesuje się jej losem, nie utrzymuje kontaktów z córką. Nie interesuje się córką, zaś jego rola ogranicza się jedynie do płacenia alimentów.

(pozew – k. 2 - 3)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w zakresie kwoty powyżej 400 zł miesięcznie. Pozwany zaprzeczył twierdzeniom pozwu. Podniósł, iż powódka nie udokumentowała podnoszonych okoliczności odnośnie stanu zdrowia, konieczności opieki medycznej i długotrwałej rehabilitacji, a także konieczności korzystania z korepetycji. Nie wykazano jakie są rzeczywiste usprawiedliwione potrzeby małoletniej. Zaprzeczył twierdzeniom strony powodowej jakoby nie interesował się córką, argumentując, że w 2015 roku woził córkę na rehabilitację do Ł.. Odnosząc się do własnej sytuacji rodzinnej pozwany podniósł, iż jest żonaty. Zamieszkuje z żoną i 2-letnim dzieckiem. Żona pracuje i zarabia netto 2200 złotych. Pozwany prowadzi gospodarstwo rolne o powierzchni 10,80 ha, z czego 3,20 ha jest przez niego dzierżawione. C. dzierżawny wynosi 600 złotych rocznie. Dochód z gospodarstwa to średnio 3000 zł/ha rocznie. Z przychodów opłaca podatek – 1200 złotych rocznie, kupuje konieczne nawozy za kwotę 10000 złotych rocznie. Koszt utrzymania ciągnika rolniczego to 5000 złotych (w tym paliwo). Na koszty utrzymania domu, w którym zamieszkuje z żoną i z synem składają się: opłata za energię elektryczną – 300 złotych (wraz z energią zużywaną na potrzeby gospodarstwa rolnego), ogrzewanie – 2500 złotych na sezon. Pozostałe koszty utrzymania to: żywność i środki higieny – 800 złotych miesięcznie, odzież – 100 złotych, koszty utrzymania samochodu wraz z zakupem paliwa – ok. 200 złotych miesięcznie. Pozwany podniósł, że nie jest w stanie podjąć dodatkowej pracy z uwagi na konieczność zapewnienia opieki synowi w czasie, gdy żona jest w pracy.

(odpowiedź na pozew – k. 14-16)

Na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2020 roku powódka poparła powództwo. Pozwany uznał powództwo do kwoty maksymalnie 450 złotych.

(e- protokół z rozprawy – k. 76-77)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka B. J., urodzona dnia (...), jest córką D. J. i M. K.. Rodzice małoletniej powódki są po rozwodzie, nie mieszkają razem.

(okoliczności bezsporne)

Ostatnio alimenty od pozwanego D. J. na rzecz powódki zostały ustalone w wyroku rozwodowym Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 7 października 2008 roku w sprawie XIIIIRC 352/08 na kwotę 350 zł miesięcznie, płatne do rąk matki dziecka.

(dowód: wyrok w sprawie XIIIIRC 352/08 – k. 37-v załączonych akt o sygnaturze XIIIIRC 352/08)

Kiedy Sąd Okręgowy orzekał po raz ostatni o wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz powódki, miała ona 5 lat. Nie uczęszczała do przedszkola. Mieszkała z przedstawicielką ustawową w domu dziadków macierzystych. Koszt utrzymania powódki wynosił wówczas około 500 złotych. Małoletnia miała problemy ortopedyczne, korzystała z obuwia ortopedycznego. Była rehabilitowana dwa razy w tygodniu. Przedstawicielka ustawowa małoletniej miała wówczas 25 lat. Była osobą bezrobotną. Zajmowała się dzieckiem. Podejmowała zajęcia dorywcze przy pracach polowych.

D. J. (wówczas lat 24) mieszkał z rodzicami i pracował w gospodarstwie rolnym jego ojca. Osiągał dochód w wysokości 800-900 złotych miesięcznie. Nie utrzymywał kontaktu z córką.

(dowód: dokumenty z załączonych akt sprawy XIII RC 352/08)

B. J. ma obecnie 17 lat. Mieszka z matką, ojczymem i rodzeństwem w miejscowości S.. Uczęszcza do zasadniczej szkoły zawodowej w kierunku gastronom - cukiernik w Ł.. Do szkoły dojeżdża pociągiem. Bilet miesięczny w ubiegłym roku szkolnym 2019/2020 kosztował 90 złotych. Wobec rozpoczęcia kolejnego roku szkolnego 2020/2021 istnieje konieczność zakupu podręczników szkolnych w ilości 16 sztuk. Ich koszt nie jest jeszcze znany. W związku z nauką w szkole gastronomicznej i koniecznością odbywania praktyk istnieje obowiązek zakupu przez uczniów produktów

żywnościowych na te praktyki. Ich koszt to około 30 złotych. W zeszłym roku szkolnym – w pierwszej klasie powódka miała praktyki 2 razy w tygodniu, w tym roku szkolnym – będzie to prawdopodobnie 3 razy w tygodniu. Dwa razy w roku powódka ma kupowane obuwie. Koszt butów to około 70-100 złotych. Zakup kurtki to koszt około 100 złotych, czapki i szalika - 140 złotych. Produkty kosmetyczne, środki czystości przeznaczone dla małoletniej powódki to: pasta do zębów - 10 złotych, szampon do włosów - 15 złotych, balsam do mycia i płyny do kąpieli - 10 złotych, oraz koszt szczoteczki do zębów. W dni lekcyjne przedstawicielka ustawowa daje córce kwotę 10-20 złotych na zakup jedzenia do szkoły. Powódka cierpi na schorzenie ortopedyczne – problemy z rzepkami, po doznanych przed laty urazie. Ma tendencje do zwichnięć, skręceń. W ubiegłym roku szkolnym korzystała w związku z tym ze zwolnienia z lekcji wychowania fizycznego. Konieczny jest zabieg operacyjny a później rehabilitacja. Przed operacją konieczne jest wyleczenie uzębienia, zabieg ten musi być wykonany w narkozie, a jego koszt to 1000-1500 złotych. Powódka korzysta z korepetycji z matematyki. W ubiegłym roku szkolnym uczęszczała na korepetycje 2 razy w tygodniu. Koszt jednej lekcji to 100 złotych.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej e-protokół z dnia 26 sierpnia 2020 r. 00:02:28 – k. 76v; pozew – k. 2-3)

M. K. ma 37 lat. Poza powódką ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Jest mężatką. Mieszka z dziećmi i mężem. Nie pracuje zawodowo. Wraz z mężem prowadzą gospodarstwo rolne o pow. 10 ha, które należy do jej męża. Uprawiają zboże. Hodują tuczniaki, drób, cielaki – na sprzedaż. Ze względu na niepełnosprawność młodszej córki i konieczność zapewnienia jej opieki M. K. nie pracuje zarobkowo. Pracą w gospodarstwie rolnym zajmuje się głównie mąż M. K., ona pomaga w miarę możliwości. Dużą część spożywanej żywności rodzina pozyskuje z własnego gospodarstwa rolnego. Przedstawicielka ustawowa otrzymuje świadczenie 500+ oraz zasiłek pielęgnacyjny na młodszą córkę, a także raz w roku kwotę 300 złotych z programu Dobry Start na powódkę jako dziecko uczące się w szkole.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej e-protokół z dnia 26 sierpnia 2020 r. 00:02:28 – k. 76v; pozew – k. 2-3)

D. J. ma 37 lat. Jest żonaty od 2016 roku. Ma syna z małżeństwa w wieku 2,5 roku. Żona pozwanego jest w ciąży. Pozwany prowadzi gospodarstwo rolne o powiedzeni 10,80 ha, z czego osiąga dochód w wysokości 3 000 złotych na rok z hektara. Uprawia kukurydzę, pszenicę, zboże, porzeczkę, ziemniaki, którymi handluje. Żona pozwanego pracuje zawodowo i zarabia 2200 złotych netto. Kiedy kobieta jest w pracy pozwany zajmuje się synem. Pozwany z rodziną mieszka w domu bliźniaczym. Jedna część domu z gospodarstwem należy do pozwanego, druga część do jego brata ciotecznego. D. J. stara się o kredyt na odkupienie drugiej części domu lub na budowę domu jednorodzinnego na sąsiadującej działce będącej własnością pozwanego. W przeszłości pozwany pracował dorywczo w branży budowlanej, niemniej jednak z uwagi na uczulenie na chrom, duszności, trudności z oddychaniem, zmuszony był z tego zrezygnować. Obecnie pozwany nie podejmuje żadnych prac poza gospodarstwem rolnym, twierdząc, iż musi opiekować się synem, kiedy żona jest w pracy. Zamierza podjąć dodatkową pracę, kiedy żona będzie na urlopie macierzyńskim. Na wyżywienie 3-osobowej rodziny pozwany przeznaczają 800 złotych. D. J. nie utrzymuje kontaktów z córką. W 2015 roku woził małoletnią do lekarza w związku z problemami urologicznymi jakie wówczas u dziecka występowały. Poza alimentami nie łoży na dziecko żadnych dodatkowych środków finansowych.

(dowód: zeznania pozwanego e-protokół z dnia 26 sierpnia 2020 r. 00:21:36 – k. 76v-77, odpowiedź na pozew – k. 14-16)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Materiał dowodowy obejmujący również dokumenty zgromadzone w sprawie prowadzonej pod sygnaturą XIII RC 352/08 Sądu Okręgowego w Łodzi, należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Sąd uznał, że kserokopie dokumentów, nie potwierdzone za zgodność z oryginałem - wedle norm obowiązujących, świadczą jedynie o istnieniu ich oryginałów, kserokopie nie mogą bowiem stanowić dowodu w sprawie.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na przesłuchaniu stron, którym Sąd dał wiarę w całości. Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należy bowiem stwierdzić, iż stan faktyczny sprawy jest w zasadzie

bezsportny, strony zaś różniły się w jego ocenie w świetle podwyższenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem powódki.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał, że powództwo małoletniej B. J. jest zasadne w części, tj. do kwoty 500 złotych miesięcznie, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił jako wygórowane.

W myśl art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć natomiast należy zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego bądź zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Zgodnie bowiem z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 k.r.o.).

Zakres potrzeb dziecka, których zaspokajanie jest obowiązkiem rodziców, ustanawia przepis art. 96 k.r.o. W związku z powyższym, rodzice zobowiązani są zapewnić dzieciom, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, zaspokojenie potrzeb w zakresie wyżywienia, odzieży, środków higieny oraz leczenia. Należy podkreślić, iż rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. We wszelkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony tylko ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do wniosku, iż zasadnym jest podwyższenie alimentów płatnych od pozwanego D. J. na rzecz jego córki B. J. z kwoty po 350 złotych miesięcznie do kwoty po 500 złotych miesięcznie, a nadto oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. Potrzeby powódki, która jest w takim wieku, że nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, nie osiąga sama żadnych dochodów, nie ma własnego majątku, z upływem czasu rosną.

W literaturze podkreśla się, iż z biegiem lat, a zwłaszcza wskutek dorastania dziecka zwiększają się jego potrzeby i tym samym osoby zobowiązane do jego alimentacji powinny zwiększyć swój wysiłek dla zaspokojenia tych potrzeb (T. S., Prawo rodzinne i opiekuńcze, W. 2005, s. 277).

Od chwili, kiedy ostatnio była ustalona wysokość alimentów od pozwanego na rzecz powódki, to jest od momentu wydania przez Sąd Okręgowy w Łodzi wyroku rozwodowego w sprawie XIIIIRC 352/08 upłynęło blisko 12 lat. Od tamtej pory uległa zmianie nie tylko sytuacja powódki, ale również zmieniła się sytuacja jej matki oraz ojca - pozwanego.

B. J. ma ukończone 17 lat i od września kontynuuje naukę w szkole średniej, co stanowiło dla niej duży przeskok rozwojowy. Z 5-letniej dziewczynki stała się 17-letnią młodą kobietą – uczennicą szkoły średniej. Uczęszcza do szkoły średniej poza miejscem swojego zamieszkania, zatem powódka potrzebuje więcej pieniędzy na swoje potrzeby niż wtedy, gdy była w wieku przedszkolnym. Dojeżdża do szkoły do Ł., co wiąże się z koniecznością ponoszenia kosztów owych dojazdów. W związku z wchodzeniem w dorosłość B. J. więcej środków, niż było to w 2008 roku, kiedy miała 5 lat, potrzeba na jej wyżywienie, na odzież, buty, które częściej trzeba wymieniać na nowe, większe. Pojawiły się potrzeby w związku z edukacją małoletniej, których nie było w 2008 roku. Choć koszt zakupu podręczników nie został oszacowany, przedstawicielka ustawowa zasygnalizowała konieczność zakupu 16 sztuk książek. Podnieść przy tym należy, że koszt zakupu podręczników do szkoły średniej obciąża uczniów, bowiem nie otrzymują oni bezpłatnych podręczników ze szkoły – jak ma to miejsce w przypadku uczniów szkół podstawowych. Można zatem spodziewać się wydatku rzędu kilkuset złotych (w przypadku nowych podręczników). Małoletnia uczęszcza na korepetycje z

matematyki, których koszt w ubiegłym roku szkolnym wynosił 200 złotych na tydzień (2 lekcje tygodniowo po 100 złotych każda).

Koszty utrzymania powódki Sąd oszacował na kwotę ok. 1000 złotych miesięcznie, jako adekwatne do jej potrzeb oraz możliwości majątkowych jej rodziców. Ustalając wysokość kosztów utrzymania powódki należy również wziąć pod uwagę inflację jaka miała miejsce przez ostatnie 12 lat i fakt wzrostu cen produktów.

Od 2008 roku sytuacja matki powódki zmieniła się o tyle, że wyszła za mąż, urodziła kolejne dzieci, jedno z dzieci jest niepełnosprawne. M. K. nie pracuje zarobkowo. Opiekuje się niepełnosprawnym dzieckiem. Mąż przedstawicielki ustawowej jest właścicielem gospodarstwa rolnego o pow.10 ha. Dochód z tego gospodarstwa stanowi źródło utrzymania 5-osobowej rodziny.

Sytuacja pozwanego od dnia wydania wyroku w sprawie XIII RC 352/08 uległa zmianie. Pozwany ożenił się w 2016 roku. Ma 2-letniego syna. Żona jego spodziewa się kolejnego dziecka. Mieszka wraz z rodziną domu bliźniaczym, którego część stanowi jego własność, podczas gdy w roku 2008 mieszkał w domu swojego ojca i pomagał mu prowadzić gospodarstwo rolne. Poprawie uległa jego sytuacja finansowa. Pozwany prowadzi gospodarstwo rolne o pow. 10 ha, z czego osiąga dochód w wysokości 3 000 złotych na rok na hektar. W roku 2008 osiągał on dochód w wysokości 800-900 złotych. Ponadto żona pozwanego pracuje zarobkowo i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2200 złotych netto miesięcznie.

Pozwany nie jest do końca zorientowany w potrzebach córki – małoletniej powódki. Pozwany nie ma wiedzy na temat stanu zdrowia małoletniej, jej edukacji, potrzeb. Nie ma kontaktu z dzieckiem. Poza zasądzonymi alimentami, pozwany nie łoży na utrzymanie córki. W 2015 roku zaoferował córce swoją pomoc w zakresie dowozu do lekarza.

D. J. powinien mieć świadomość, że potrzeby jego dorastającej córki wzrastają i liczyć się z tym na przyszłość, tym bardziej przy zaciąganiu wieloletnich zobowiązań finansowych, albowiem spłata zaciągniętych ewentualnie zobowiązań nie może mieć pierwszeństwa przed zaspokajaniem bieżących potrzeb dziecka. B. J. potrzebuje dodatkowych lekcji z matematyki, pieniędzy na bilet do szkoły, nowej kurtki czy butów. Dodatkowo powódka ma zwiększone potrzeby w związku z nauką w szkole średniej – zakup przyborów szkolnych, podręczników, produktów na zajęcia praktyczne. Pozwany uzyskuje dochód 3000 złotych z hektara rocznie, co przy 10 hektarach jakie uprawia daje dochód 2500 złotych miesięcznie. Dochód uzyskiwany przez pozwanego jest większy niż dochód matki dziecka. Każda z rodzin prowadzi gospodarstwo rolne takich samych rozmiarów. Niemniej jednak rodzina pozwanego poza dochodami z gospodarstwa korzysta jeszcze z wynagrodzenia za pracę jakie uzyskuje żona pozwanego (2200 złotych netto miesięcznie).

Przedstawicielka ustawowa ponosi obecnie koszty utrzymania córki B., które Sąd ustalił na kwotę około 1000 złotych miesięcznie. Sąd uznał, kierując się doświadczeniem życiowym, że usprawiedliwione potrzeby małoletniej kształtują się na poziomie właśnie 1000 złotych miesięcznie. Zdaniem Sądu koszty związane z leczeniem ortopedycznym, planowaną operacją, rehabilitacją, leczeniem stomatologicznym nie zostały przez powódkę udowodnione i są to koszty przyszłe i hipotetyczne. Przedstawicielka ustawowa nie wie jakiego rzędu wydatki będzie zmuszona ponieść w tym zakresie. Dlatego też nie zostały one przez Sąd uwzględnione przy ustalaniu miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej powódki.

Oceniając sytuację pozwanego Sąd wziął pod uwagę okoliczności, iż poza alimentami w kwocie 350 złotych miesięcznie, nie łoży on dodatkowo systematycznie żadnych kwot na utrzymanie córki. Nie widuje się z nią, nie zabiera dziecka do siebie, nie kupuje prezentów. Uzasadnione jest, by usprawiedliwione koszty utrzymania powódki ustalone ostatecznie przez Sąd na kwotę około 1000 złotych miesięcznie, pokrywał w połowie - tj. w wysokości 500 złotych pozwany. Jest to adekwatne do jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Na M. K. od lat ciąży bowiem obowiązek bezpośredniej opieki i troski o wychowanie powódki. Zasadne jest więc zwiększenie alimentów na rzecz powódki do kwoty 500 złotych miesięcznie, którą to kwotę Sąd ustalił stosując zasadę „równej stopy życiowej”. D. J. jest 36-letnim, zdrowym, zdolnym do pracy mężczyzną i powinien przyjąć na siebie w należyтым stopniu odpowiedzialność za los swojego dziecka z poprzedniego małżeństwa. Fakt, iż założył on nową rodzinę, ma kolejne dziecko nie zwalnia

go z obowiązku łożenia na utrzymanie powódki. Zdaniem Sądu ma on możliwości zaspokajania potrzeb powódki w zakreślonej przez Sąd wysokości.

Godzi się zauważyć, że Sąd, orzekając o wysokości świadczeń alimentacyjnych, bierze pod uwagę nie tylko dochody realnie osiągane przez zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych, ale także jego potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe, to jest dochody i majątek, jakie zobowiązany mógłby osiągnąć przy pełnym wykorzystaniu swoich kwalifikacji zawodowych, wykształcenia, doświadczenia zawodowego, uwzględniając stan zdrowia i wiek zobowiązanego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42). Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności jego zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno - gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 1975 r., III CRN 48/75, LEX nr 7702; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1959 r., sygn. III CR 212/58, OSPiKA 1960, nr 2, poz. 41).

Pracę w rolnictwie charakteryzuje okresowość i sezonowość. O ile w niektórych porach roku praca w gospodarstwie wypełnia w całości czas właścicieli, o tyle w innych pracy jest wiele mniej. Pozwany ma więc możliwość, by podjął okresowo zatrudnienie dodatkowe. Materiał dowodowy wskazuje, że sytuacja taka miała już miejsce w przeszłości. Nie do zaakceptowania jest argumentacja pozwanego, jakoby opieka nad dzieckiem uniemożliwiała mu podjęcie dodatkowego zatrudnienia. D. J. z żoną winni tak ustalić kwestię opieki nad synem, by pozwany mógł w sposób optymalny wykorzystał swoje możliwości zarobkowe, wobec spoczywającego na nim obowiązku alimentacji względem najstarszej córki.

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, Sąd uznał, że zasadnym jest podwyższenie alimentów od pozwanego D. J. na rzecz jego córki B. J. ustalonych ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 7 października 2008 roku w sprawie o sygn. XIII RC 352/08 z kwoty po 350 złotych miesięcznie do kwoty po 500 złotych miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka. W ocenie Sądu powyższa kwota jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb powódki, a jednocześnie nie przekracza możliwości finansowych pozwanego.

Alimenty podwyższono poczynając od dnia 5 lutego 2020 roku, to jest od daty doręczenia odpisu pozwu pozwanemu, uznając, iż wówczas pozwany został wezwany do niezwłocznego spełnienia świadczenia, wcześniej przedstawicielka ustawowa nie informowała o konieczności podwyższenia alimentów ani nie podjęła mediacji w tej sprawie. Z chwilą doręczenia odpisu pozwu na pozwanym, jako dłużniku, zaczął ciążyć obowiązek niezwłocznego spełnienia świadczenia – płacenia podwyższonych alimentów. Strona powodowa nie wskazała żadnych okoliczności uzasadniających podwyższenie alimentów z datą wsteczną.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., to jest nie obciążył pozwanego kosztami postępowania, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie, na mocy którego podwyższono alimenty. Rygor natychmiastowej wykonalności jest bowiem nadawany z urzędu bez żadnych ograniczeń w zakresie rat alimentacyjnych płatnych po dniu wniesienia powództwa do sądu.